

ROZHODNUTÍ

Místopředseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „Úřad“) rozhodl o rozkladu, který podala obviněná, právnická osoba České dráhy, a. s., IČO 70994226, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 110 00 Praha 1, (dále jen „obviněná“) č. j. 812/2023-O25 ze dne 27. 6. 2023, proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 13. 6. 2023, č. j. UPDI-1930/23/PP2, sp. zn. POK007/23, takto:

Podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozklad zamítá a rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře č. j. UPDI-1930/23/PP2 ze dne 13. 6. 2023, sp. zn. POK007/23, se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Řízení v prvním stupni

Podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí jsou skutečnosti zjištěné Úřadem při státním dozoru, sp. zn. STD002/20.

Státní dozor

Obviněná v rozporu s § 42c odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, (dále jen „zákon o dráhách“) nezřídila odštěpný závod, prostřednictvím kterého má povinnost provozovat drážní dopravu odděleně od provozování dráhy, neboť provozuje zároveň celostátní dráhu i drážní dopravu, která neslouží výhradně k zajištění provozování dráhy.

Řízení o přestupku

Za přestupek páchaný v období od 15. 1. 2020 do 13. 7. 2022 byla již obviněné uložena pokuta rozhodnutím Úřadu č. j. UPDI-3034/22/UM ze dne 21. 9. 2022 ve spojení s rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. UPDI-3553/22/KP ze dne 3. 11. 2022, sp. zn. POK004/23. Z veřejně dostupných informací Úřad nezjistil, že by obviněná odštěpné závody zřídila. Proto Úřad vydal dne 21. 4. 2023 příkaz č. j. UPDI-1249/23/PP2, uznal obviněnou vinnou. Za přestupek podle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách uložil obviněné pokutu ve výši 300 000 Kč. Obviněná podala proti příkazu dne 25. 4. 2023 včasný odpor č. j. 607/2023-O25 ze dne 24. 4. 2023.

Úřad dne 24. 5. 2023 požádal Městský soud v Praze dopisem č. j. UPDI-1736/23/PP2 o sdělení, zda obviněná podala v období od 15. 1. 2020 návrh na zápis odštěpných závodů do obchodního rejstříku. Dne 26. 5. 2023 Úřad obdržel sdělení Městského soudu v Praze č. j. Si 1686/2023 ze dne 26. 5. 2023, že obviněná v období od 15. 1. 2020 ke dni 26. 5. 2023 žádný návrh na zápis změn nepodala a žádný odštěpný závod v obchodním rejstříku zapsán nemá.

Úřad oznámil dne 2. 6. 2023 dopisem č. j. UPDI-1891/23/PP2 obviněné ukončení dokazování a stanovil lhůtu, ve které měla možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit. Této možnosti obviněná nevyužila.

Napadené rozhodnutí

Úřad vydal dne 13. 6. 2023 rozhodnutí č. j. UPDI-1930/23/PP2 sp. zn. POK007/23 (dále jen „napadené rozhodnutí“), ve kterém rozhodl, že obviněná je vinna tím, že v rozporu s § 42c odst. 1 zákona o dráhách, v období od 14. 7. 2022 do 21. 4. 2023 nezřídila odštěpné závody, prostřednictvím kterých měla povinnost provozovat drážní dopravu odděleně od provozování dráhy, neboť provozovala zároveň celostátní dráhu i drážní dopravu, která neslouží výhradně k zajištění provozování dráhy.

Tím obviněná spáchala přešůpek podle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách. Za to jí byla napadeným rozhodnutím podle § 51 odst. 10 písm. d) zákona o dráhách uložena pokuta ve výši 300 000 Kč.

II. Rozklad

Obviněná podala proti napadenému rozhodnutí rozklad. Napadené rozhodnutí bylo obviněné doručeno dne 13. 6. 2023. Poslední den lhůty pro podání rozkladu připadl na 28. 6. 2023. Rozklad byl podán 27. 6. 2023, jedná se tedy o včasný rozklad.

III. Přehled námitek

1. Úřad neověřil skutečné ohrožení hospodářské soutěže a adekvátně jej nezhodnotil při rozhodování o odpovědnosti obviněné a výměře trestu.
2. Obviněná namítá, že vzhledem k návrhu změny zákona o dráhách není zřizování odštěpného závodu již efektivní.
3. Obviněná podle svého vyjádření iniciovala změnu kategorie dráhy, která ovšem nebyla schválena Drážním úřadem, a proto tedy nemohla splnit zákonnou povinnost.
4. Obviněná s ohledem na § 62 odst. 4 zákona o dráhách nemůže převádět prostředky z účetního okruhu provozovatele dráhy do účetního okruhu provozovatele drážní dopravy. Úřad je povinen prokázat, jak by to obviněná mohla učinit, aniž by porušila ustanovení § 62 odst. 4 zákona o dráhách.
5. Obviněná namítá, že Úřad při stanovení výše pokuty nezohlednil adekvátně její majetkové poměry.

IV. Podrobný popis námitek a jejich vypořádání

- 1) Rozsah provozu drážní dopravy a ohrožení hospodářské soutěže – body 1-6, 13-16, 18-19, 25-27 rozkladu**

Námítky obviněné:

Obviněná namítá, že pokud je v daném případě zákonem chráněným zájmem ochrana hospodářské soutěže na trhu přepravních služeb, byl Úřad povinen zjistit, v jakém rozsahu (a zda vůbec) je na dotčených dráhách provozována drážní doprava soutěžiteli odlišnými od obviněné, aby byl zjištěn význam a rozsah následku přestupku podle § 38 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Obviněná dále namítá, že Úřad nepřipustně zaměnil délku doby, po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele s významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen. Podle obviněné je nutno spatřovat závažnější přestupek v situaci, kdy na dotčené dráze probíhá intenzivní soutěž po kratší časový úsek, než v případě déle trvajícího časového úseku bez probíhající hospodářské soutěže.

Obviněná proto navrhuje provedení důkazu, v jakém rozsahu jsou na dotčených dráhách uspokojovány přepravní potřeby třetích osob dopravci, kteří jsou vůči obviněné v postavení soutěžitelů na trhu železničních přepravních služeb, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu byla hospodářská soutěž postupem obviněné reálně ohrožena.

Podle obviněné není zřejmé, zda Úřad dostatečně zdůvodnil napadené rozhodnutí, a zda neporušil povinnost danou § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, když se nezabýval následkem přestupku, jakožto znaku, který má vliv na rozhodování o výměře trestu. Podle obviněné, i kdyby došlo k formálnímu naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku podle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách, pak by skutečnost, že hospodářská soutěž byla ohrožena jen minimálně nebo vůbec, byl Úřad povinen zohlednit při určení výměry trestu.

Dále obviněná namítá, že hospodářská soutěž na dané dráze nemůže být narušena jinými dopravci, kteří neuspokojují přepravní potřeby osob, ani nemůže být narušena tím, že by obviněná konkurovala sama sobě.

Obviněná také namítá, že pro zjištění povahy a závažnosti přestupku, zejména pro význam a rozsah následku přestupku je nutné zhodnotit rozsah dotčených drah provozovaných obviněnou a také uvádí, že závažnost přestupku bude jiná, pokud k takovému jednání dojde na přibližně polovině procenta rozsahu celostátní sítě drah regionálních, dráhy celostátní a veřejně přístupných vleček, nebo na polovině celostátní sítě takových drah. Obviněná proto žádá, aby Úřad i tento aspekt při posuzování povahy a závažnosti přestupku adekvátně zhodnotil.

Obviněná dále namítá, že Úřad neprokázal rozsah soutěže na dotčených dráhách jakožto relevantním trhu, tedy rozsah uspokojování přepravních potřeb třetích osob ostatními soutěžiteli k rozsahu uspokojování takových potřeb ze strany obviněné při vyloučení rozsahu užívání dráhy jízdou drážních vozidel těmi osobami, které přepravní potřeby třetích osob neuspokojují. Proto, podle obviněné, Úřad dostatečně nezjistil, jak velká je v daném případě společenská škodlivost jednání obviněné.

Stanovisko rozkladového orgánu:

Skutková podstata přestupku byla naplněna nezřízením odštěpných závodů v rozporu s § 42c odst. 1 zákona o dráhách. Úřad prokázal, že odštěpné závody zřízeny nebyly, přičemž intenzita využití dané dráhy je irelevantní. Podstatné je, jak je dráha reálně využívána. Účelem zřízení odštěpného závodu je umožnit kontrolu dodržování zákazu převodu finančních prostředků mezi provozováním dráhy a provozováním drážní dopravy. Zákonem chráněným zájmem u předmětného přestupku je ochrana proti křížovému subvencování a převodům finančních prostředků určených na infrastrukturu

na konkurenční činnosti. V tomto případě Úřad posuzoval povahu a závažnost přestupku s ohledem na význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem ohrožen.

Pokud se jedná o námitku obviněné týkající se míry závažnosti v závislosti na intenzitě hospodářské soutěže, rozkladový orgán uvádí, že to neposuzoval. K naplnění skutkové podstaty přestupku došlo již tím, že obviněná nesplnila svoji zákonnou povinnost. Stejně tak k námitce, respektive návrhu na provedení důkazu zjištěním rozsahu, jakým jsou na dotčených dráhách uspokojovány přepravní potřeby třetích osob dopravci, kteří jsou vůči obviněné v postavení soutěžitelů na trhu železničních přepravních služeb, rozkladový orgán souhrnně uvádí, že ve věci nejde primárně o ochranu hospodářské soutěže, ale o ochranu proti křížovému subvencování. V případě provedení obviněnou navrhovaného důkazu by toto pro posouzení věci samotné nepřineslo nové relevantní skutečnosti. Pro posouzení není totiž rozhodné, zda došlo ke vzniku následku porušovacího, postačí, že nastal následek ohrožovací. Toto se vztahuje i k námitce obviněné stran nemožnosti konkurovat sama sobě a také k námitce týkající se neprovozování drážní dopravy jinými dopravci, kteří by tím uspokojovali přepravní potřeby třetích stran.

Pokud jde o námitku údajné záměny délky doby, po kterou trval protiprávní stav udržovaný obviněnou s významem a rozsahem následku přestupku, rozkladový orgán uvádí, že k ničemu takovému nedošlo. Úřad ve svém odůvodnění rozhodnutí pouze zdůrazňoval represivní funkci pokuty, jelikož protiprávní stav trvá více než 3 roky, obviněná byla na toto protiprávní jednání několikrát upozorněna a přesto i nadále udržuje protiprávní stav.

Pokud jde o námitku nedostatečného zdůvodnění, rozkladový orgán konstatuje, že v napadeném rozhodnutí nespátřuje nedostatky naznačené obviněnou. Úřad v tomto případě postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu. Jak již bylo naznačeno výše, obviněná se mylí v objektu tohoto přestupku. Chráněným zájmem není ochrana hospodářské soutěže, nýbrž ochrana proti křížovému subvencování. Následkem tedy nebylo ohrožení hospodářské soutěže, nýbrž ohrožení zájmu spočívajícího v ochraně před křížovým subvencováním. Zda skutečně docházelo ke křížovému subvencování, pak správní orgán nezjišťoval, neboť to k rozhodnutí ve věci nebylo nezbytné.

K námitce týkající se neprokázání rozsahu soutěže na dotčených dráhách a současně k námitce týkající se závažnosti přestupku, která závisí na rozsahu dotčených drah, rozkladový orgán uvádí, že obviněná je jednak provozovatelkou dotčených drah, které skutečně netvoří zásadní podíl na železniční síti. Mimo to je však i provozovatelkou drážní dopravy a to nejen na dotčených dráhách, ale i na regionální, celostátní a mezinárodní úrovni. V tomto případě by obviněná mohla subvencovat svoje aktivity, které podléhají nejen teoretické, ale i reálné konkurenci, právě z příjmů z provozování dráhy a tudíž získávat výhodu před ostatními soutěžiteli. Dále rozkladový orgán uvádí, že zákon o dráhách ve svém § 42c odst. 1 nestanoví, jak velký rozsah celostátní dráhy (nebo regionální dráhy nebo veřejně přístupné vlečky) musí být provozován, aby došlo k naplnění podmínek v něm stanovených. Podstatné je, že pokud takový provozovatel provozuje zároveň i drážní dopravu, která neslouží výhradně k zajištění provozování dráhy, zřídí odštěpné závody. Úřad byl tedy povinen zjišťovat, zda jednání, kterého se dopustila obviněná je, mimo jiné, škodlivý protiprávní čin. To vyplývá z definice přestupku v § 5 zákona o přestupcích. Se společenskou škodlivostí se Úřad ve svém rozhodnutí vypořádal dostatečně.

2) Návrh novely zákona o dráhách – body 7-10 a 17 rozkladu

Námítka obviněné:

Obviněná namítá, že v současnosti je Parlamentem ČR projednávána novela zákona o dráhách, která povinnost zřídit odštěpné závody nahrazuje povinností zřídit pobočku a tudíž je tedy preventivní funkce

pokuty výrazně snížena. Proto by tuto skutečnost měl Úřad zohlednit jednak při stanovení výše pokuty, ale také by se měl při rozhodování řídit zásadou ochrany veřejného zájmu podle § 2 odst. 4 správního řádu. Obviněná také poukazuje na to, že cílem uložené pokuty fakticky nemůže být donucení obviněné k odstranění protiprávního stavu, jelikož ten bude odstraněn účinností shora uvedené novely zákona o dráhách.

Stanovisko rozkladového orgánu:

Rozkladový orgán k této námitce uvádí, že Úřad je povinen řídit se platnými a účinnými právními předpisy. Mezi ně novela nepatří. Ohledně námítky týkající se omezené preventivní funkce pokuty rozkladový orgán uvádí, že toto bylo v napadeném rozhodnutí zohledněno na str. 8 a Úřad dal přednost represivní funkci pokuty. Jak uvádí sama obviněná, jde stále o stav protiprávní. Přestupková řízení jsou vedena z moci úřední a správní orgány nemohou posuzovat jednání obviněné podle budoucí právní úpravy. Navíc novela zákona povinnost neruší, ale pouze modifikuje.

3) Změna kategorie dráhy – body 11-12 rozkladu

Námítky obviněné:

Obviněná namítá, že v minulosti iniciovala změnu kategorie dráhy, čímž by se vyhnula povinnosti zřídit odštěpné závody, přičemž tato iniciativa byla podle obviněné pozdržena správním úřadem a následně byla obviněná jinou státní institucí (Úřadem) sankcionována za porušení povinností uvedených v § 42c zákona o dráhách. Obviněná namítá, že tentýž stát, který ji neumožnil změnu kategorie trati provést včas tak, aby nemusel zřizovat odštěpné závody, ji následně sankcionuje za jejich nezřízení. Dále obviněná uvádí, že oba správní úřady jsou vázány § 6 odst. 2 správního řádu a není jí zřejmé, proč by měla zvyšovat své náklady tím, že zřídí odštěpné závody na přechodnou dobu, než bude žádostí o změnu kategorie tratí vyhověno.

Stanovisko rozkladového orgánu:

Obviněná měla více než 3 roky na to, aby odstranila protiprávní stav. Forma, jakou měl být tento protiprávní stav odstraněn, byla zcela v kompetenci obviněné. Měla možnost pověřit provozováním dráhy jiný subjekt a nemusela se omezit pouze na jednání se Správou železnic. Nebo mohla zřídit dceřinou společnost v rámci vertikálně integrovaného podniku. Pokud se obviněná spoléhala na to, že dojde ke změně kategorie tratí, zvolila tuto strategii sama a nese následky s ní spojené. Obviněná má povinnost svou činnost vykonávat s péčí řádného hospodáře. Z povahy obviněné i z povahy její činnosti jednoznačně vyplývá, že zákonem svěřené úkoly musí vykonávat odborně na vysoké profesionální úrovni. Zároveň je obviněná dostatečně finančně i personálně zajištěna tak, aby řádně a včas plnila svoje povinnosti. Znalost a dodržování právního řádu jsou při výkonu jejích činností nezbytnou podmínkou. Úřad po celou dobu postupoval v souladu se zásadou zjištění materiální pravdy, zjistil tedy skutečný stav věci, kdy obviněná měla povinnost zřídit odštěpný závod a nezřídila ho, a to i přesto, že již za stejný delikt byla pravomocně potrestána.

4) Znemožnění křížového financování - body 22, 23, 28 - 31 rozkladu

Námítky obviněné:

Obviněná namítá, že s ohledem na § 62 odst. 4 zákona o dráhách nemůže převádět prostředky z účetního okruhu provozovatele dráhy do účetního okruhu provozovatele drážní dopravy. Pokud Úřad tvrdí, že

společenská škodlivost spočívá v riziku, že by obviněná mohla příjmy pocházející z provozování dráhy použít k financování provozování drážní dopravy a být tak zvýhodněna oproti ostatním dopravcům, pak je Úřad povinen prokázat, jak by to obviněná mohla učinit, aniž by porušila § 62 odst. 4 zákona o dráhách.

Úřad dále neprokázal, jak by mohla být obviněná zvýhodněna příjmy z provozování dráhy, aniž by porušila § 62 odst. 4 zákona o dráhách. Potenciální zvýhodnění příjmy z provozování dráhy, jejichž příjemcem nebude odštěpný závod, ale obviněná, je v § 62 odst. 4 zákona o dráhách vyloučeno. Úřad neprokázal, že by vedením odděleného účetnictví podle § 62 odst. 4 zákona o dráhách nebylo možné prokázat splnění povinností podle § 42c odst. 4 zákona o dráhách.

Úřad nedostal § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, když nezjišťoval a nezohlednil výše uvedené skutečnosti ve prospěch obviněné.

Odštěpný závod postrádá právní osobnost, takže i při existenci odštěpného závodu je příjemcem platby za užití dráhy obviněná jako právnická osoba.

Stanovisko rozkladového orgánu:

Napadeným rozhodnutím byla obviněná uznána vinnou z porušení povinností § 42c odst. 1 zákona o dráhách. Úřad neposuzoval plnění povinností vyplývajících z § 62 odst. 4 zákona o dráhách, ani možné následky neplnění povinností § 42c zákona o dráhách.

Oddělené financování bylo před účinností zákona č. 367/2019 Sb. zajištěno prostřednictvím § 62 zákona o dráhách. Požadavky na toto oddělení se zpřísnily vydáním směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2370 ze dne 14. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2012/34/EU, pokud jde o otevření trhu vnitrostátních služeb v přepravě cestujících po železnici a správu a řízení železniční infrastruktury. Ta nově zavádí kromě oddělení účetního ještě navíc oddělení finanční a personální. Tato směrnice byla transponována do § 42a – 42c zákona o dráhách. V důvodové zprávě ke směrnici 2016/2370 v bodě 1.1. *Problémy, které je třeba řešit, se uvádí: Integrované struktury navíc výrazně ztěžují prosazování odděleného účetnictví mezi správou infrastruktury a poskytováním dopravních služeb. Pro regulační subjekty je obtížné dohledat finanční toky mezi různými dceřinými společnostmi a holdingovou společností v integrované struktuře. Účetní nástroje umožňují umělé zvýšení nebo snížení výsledků příslušných dceřiných společností. Postupy křížového subvencování a převodů finančních prostředků určených na infrastrukturu na konkurenční činnosti jsou vážnou překážkou vstupu nových subjektů, které nemají možnost na tyto prostředky spoléhat, na trh. Postupy křížového subvencování mohou rovněž znamenat státní podporu udělenou konkurenčním činnostem.* Z tohoto dokumentu vyplývá, že ochrana proti nedovolenému subvencování účetním oddělením provozování dráhy a provozování drážní dopravy není dostatečná. Proto novelizací vznikl požadavek na vyšší stupeň oddělení provozování dráhy a provozování drážní dopravy, a to např. formou zřízení odštěpného závodu. Přestože při vzniku odštěpných závodů půjde pořád o příjmy téže právnické osoby, mělo by být zajištěno, že přijaté prostředky budou využity pouze pro provozování dráhy. Bylo by možné snáze zkontrolovat, že přijaté prostředky nebyly použity pro provozování drážní dopravy. Úřad neměl důvod k posuzování plnění povinností uvedených v § 62 zákona o dráhách. Účelem právní úpravy je umožnit kontrolu dodržování zákazu převodu finančních prostředků z jedné oblasti do druhé a sledování použití příjmů z poplatků za infrastrukturu a zisků z ostatních obchodních činností ze strany obviněné. Obviněná může být potenciálně zvýhodněna oproti ostatním soutěžitelům na trhu příjmy za provozování dráhy. Rozkladový orgán nerozporuje tvrzení, že příjemce plateb je v konečném důsledku obviněná jako právnická osoba.

Jak shora uvedeno, je patrné, že zákonodárcem zavedená povinnost zřídit odštěpný závod měla za účel vyšší úroveň kontroly finančních toků.

5) Výše pokuty s ohledem na rozsah hospodaření obviněné – body 20, 21, 24 a 32-37 rozkladu

Námítky obviněné:

Obviněná namítá, že pokud ji Úřad trestá za to, že údajně nedůsledně oddělila svou roli provozovatele dráhy od role provozovatele drážní dopravy, tak Úřad musí tyto role obviněné důsledně rozlišovat, a to i při stanovení výše pokuty. Podle obviněné by měl Úřad brát v úvahu jen majetkové poměry obviněné jako provozovatelky dráhy, čemuž odpovídá i dikce skutkové podstaty přestupku podle § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách, která pachatelem určuje právnickou nebo podnikající fyzickou osobu v roli provozovatelky dráhy. Pokud tedy Úřad uznal obviněnou vinnou jako kvalifikovaný subjekt skutkové podstaty, provozovatele dráhy, nemůže Úřad stanovit obviněné pokutu jako dopravci.

Dále obviněná žádá, aby Úřad do majetkových poměrů s ohledem na § 50 odst. 3 správního řádu zahrnul vedle aktiv i pasiva a aby vzal v úvahu, že pro podnikatelskou činnost obviněné je rozhodný cash flow, neboli tok peněz.

Stanovisko rozkladového orgánu:

Jelikož obviněná nezřídila odštěpné závody, nemůže Úřad roli provozovatelky dráhy rozlišit.. Obviněná, jakožto jednoznačně identifikovatelná právnická osoba, je za své jednotlivé provozní součásti odpovědná. Obviněná byla provozovatelkou dráhy, na které provozovala drážní dopravu, která neslouží výhradně k zajištění provozování dráhy a nezřídila odštěpný závod tak, jak jí ukládá § 42c zákona o dráhách. Tímto svým jednáním se dopustila přestupku. Úřad jednal v souladu s § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách, když uložil pokutu obviněné (provozovatelce dráhy). Ostatně obviněná sama v bodu 31. rozkladu uvádí, že „...*odštěpný závod postrádá právní osobnost, takže i při existenci odštěpného závodu jsou příjemcem platby za užití dráhy ČD jako právnická osoba.*“. Vzhledem k tomu, že je vždy za svoji protiprávní činnost trestána právnická osoba a nikoli jednotlivá provozní součást, je tento požadavek na trestání obviněné jako provozovatelky dráhy irelevantní a nemá žádnou oporu ani v platném právu, ani v judikatuře.

Zákon nevymezuje konkrétní ekonomické ukazatele hospodaření právnické osoby, které mají být zohledněny při stanovení výše pokuty. Úřad se při stanovení výše pokuty řídil zásadou, že tato nemá být pro obviněnou likvidační a současně by měla být tak vysoká, aby obviněnou odradila od dalšího protiprávního jednání. Vzhledem k majetkovým poměrům obviněné pokutu ve výši 300 000 Kč rozhodně za likvidační považovat nelze. Rozkladový orgán má za to, že stanovená výše pokuty nemůže ohrozit existenci ani podnikatelskou činnost obviněné, takže námitka obviněné není důvodná.

V. Závěr

- 1) Obviněná žádá, aby rozkladový orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání při zohlednění výše uvedených skutečností, nebo aby rozkladový orgán sám shora uvedené skutečnosti adekvátně zhodnotil při stanovení případné odpovědnosti obviněné a aby výši případného trestu adekvátně snížil.
- 2) Rozkladová komise Úřadu na zasedání konaném dne 13. 9. 2023 předložila podle § 152 odst. 3 správního řádu místopředsedovi návrh na rozhodnutí, a to rozklad zamítnout a napadené

rozhodnutí potvrdit. Rozkladový orgán přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 98 zákona o přestupcích v plném rozsahu.

- 3) Obviněná byla na dotčených částech celostátní dráhy provozovatelkou dráhy i provozovatelkou drážní dopravy.
- 4) Obviněná byla povinna podle § 42c odst. 1 zákona o dráhách zřídit odštěpné závody, prostřednictvím kterých měla drážní dopravu provozovat odděleně od provozování dráhy. Tuto povinnost nesplnila.
- 5) Rozkladový orgán dospěl k závěru, že jednání obviněné naplňuje skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 51 odst. 4 písm. v) zákona o dráhách a i výše pokuty je přiměřená.
- 6) Rozkladový orgán uzavřel, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je správné. Úřad prokázal, že obviněná přestupek spáchala, a uložil jí za to odpovídající správní trest. Úřad postupoval v souladu zejména s přestupkovým zákonem, správním řádem a zákonem o dráhách. Současně shledal, že nenastaly podmínky pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí.
- 7) Vzhledem k výše uvedenému místopředseda Úřadu rozhodl tak, že rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze dále podat rozklad.

Ing. Miloslav Kothera
místopředseda
Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře

Rozdělovník:

- České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 70994226

Dotčený orgán:

- Drážní úřad, Wilsonova 300/8, Vinohrady, 120 00 Praha 2, IČO: 61379425